

קיצור הדף היומי

יום שני, ט' בטבת תשפ"ב תענית • לא

תנן התם: מקום שנהגו לעשות מלאכה בט"ב - עושין, מקום שלא - אין עושין, ובכל מקום ת"ח בטלים.

רשב"ג: יעשה אדם עצמו כתלמיד חכם. [שיתענה].

רשב"ג: האוכל בט"ב כאוכל ביוה"כ.

ר"ע: העושה מלאכה בט"ב - אינו רואה סימן ברכה לעולם.

וחכ"א: העושה מלאכה ואינו מתאבל אינו רואה בשמחתה,

ד'שמחו את ירושלים ... שישו אתה משוש כל המתאבלים עליה'.

והאוכל בשר ושותה יין בערב ט"ב 'ותהי עונותם על עצמתם'.

ר"י מחייב בכפיית המטה ולא הודו לו חכמים.

לא בעוברות ומניקות,

תנ"ה דמודה ר"י לרבנן באינו יכול, ומודים רבנן ביכול.

איכא בינייהו שאר מטות אם צריך לכפותן

רבא: הלכתא כתנא דידן, דלא הודו לו חכמים כלל.

לא

לא היו יו"ט לישראל כמ"ו כאב וכיום הכפורים.

ביוה"כ - שיש בו סליחה ומחילה, וניתנו בו לוחות האחרונות.

ט"ו באב

א. שמואל: הותרו שבטים לבוא זה בזה. 'זה הדגר בדור זה

ב. ר"נ: שהותר שבט בנימין בקהל, איש ממנו ולא מבנינו

ג. ר"יו: שכלו מתי מדבר. והיה דבור עם משה וידגרה' אלי,

ד. עולא: ביטל הושע בן אלה שומרים דירבעם בן נבט, שלא

יעלו לרגל, ואמר לאיזה שירצו יעלו.

ה. רב מתנה: נתנו הרוגי ביתר לקבורה.

[ותקנו הטוב שלא הסריחו, והמטיב שנתנו לקבורה]

ו. רבה ורב יוסף: פסקו לכרות עצים למערכה, תשש כוח חמה,

ואינן יבשין.

שבהן בנות ירושלים כו'.

בת מלך שואלת מבת כה"ג, והיא בת סגן, והיא מבת משוח

מלחמה, והיא מבת כהן, וישראל זה מזה,

כל הכלים טעונין טבילה ר"א: אפילו מקופלין בקופסא.

וחולות בכרמים, תנא: מי שאין לו אשה פונה שם.

ת"ר: יפיפיות אומרות - תנו עיניכם ליופי,

מיוחסות - למשפחה, מכוערות - קחו לשום שמים,

מר"א: עתיד הקב"ה לעשות מחול לצדיקים, והוא יושב ביניהם

בגן עדן, וכל אחד מראה באצבעו, זה ה' קוינו לו נגילה ונשמחה

בישועתו.

הדרן עלך בשלשה פרקים וסליקא לה מסכת תענית

שאב"ת לזש"ק.

[לינק להצטרפות](#)